

Samling af Afgørelser

RETTENS KENDELSE (Niende Afdeling)

19. september 2018*

»Annulations- og erstatningssøgsmål – voldgiftsbestemmelse – fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – ansatte ved EU's internationale missioner – flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter – intern udvælgelsesprøve – udvælgelseskomitéens upartiskhed – ikke-forlængelse af en tidsbegrænset kontrakt – delvis omkvalificering af søgsmålet – ansvar i kontraktforhold – ansvar uden for kontraktforhold – økonomisk og ikke-økonomisk skade – åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er retligt ugrundet«

I sag T-242/17,

SC ved advokaterne L. Moro og A. Kunst,

sagsøger,

mod

Eulex Kosovo, Pristina (Kosovo), ved advokat E. Raoult,

sagsøgt,

angående for det første et søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af afgørelsen om afslag på sagsøgerens ansøgning til den interne udvælgelsesprøve, som blev afholdt af Eulex Kosovo i 2016 til stillingen som anklager (udvælgelsesprøve EK30077) og af denne missions afgørelse om ikke at forlænge sagsøgerens tidsbegrænsede ansættelseskontrakt, for det andet en påstand støttet på artikel 268 TEUF om erstatning for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af Eulex Kosovos tilsidesættelse af sine forpligtelser uden for kontrakt, og for det tredje en påstand støttet på artikel 272 TEUF om, at Eulex Kosovo tilpligtes at betale en erstatning for tilsidesættelse af sine kontraktlige forpligtelser,

har

RETTEN (Niende Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, S. Gervasoni, og dommerne L. Madise og R. da Silva Passos (refererende dommer),

justitssekretær: E. Coulon,

afsagt følgende

* Processprog: engelsk.

Kendelse

Tvistens baggrund

- 1 Eulex Kosovo-missionen blev oprettet ved Rådets fælles aktion 2008/124/FUSP af 4. februar 2008 om Den Europæiske Unions retsstatsmission i Kosovo, Eulex Kosovo (EUT 2008, L 42, s. 92, herefter »Eulex Kosovo«). Fælles aktion 2008/124 er blevet forlænget flere gange. Den blev forlænget frem til den 14. juni 2016 ved Rådets afgørelse 2014/349/FUSP af 12. juni 2014 om ændring af fælles aktion 2008/124 (EUT 2014, L 174, s. 42), som finder anvendelse på de faktiske omstændigheder i hovedsagen.
- 2 Sagsøgeren, SC, var ansat ved Eulex Kosovo som anklager på grundlag af fem på hinanden følgende tidsbegrænsede kontrakter i perioden fra den 4. januar 2014 til den 14. november 2016. De to første tidsbegrænsede kontrakter indeholdt en voldgiftsbestemmelse, hvorefter retterne i Bruxelles (Belgien) havde kompetence i tilfælde af tvister, der udsprang af kontrakten. De tre sidste tidsbegrænsede kontrakter tillagde i artikel 21 »i henhold til artikel 272 [TEUF] Den Europæiske Unions Domstol« kompetencen til at træffe afgørelse om enhver tvist i relation til kontrakten.
- 3 Den 14. april 2014 var sagsøgeren i forbindelse med udarbejdelsen af hendes bedømmelsesrapport til møde med følgende tre personer: sagsøgerens overordnede, som var chefanklageren for Eulex Kosovo, hendes direkte overordnede, som var gruppeleder for anklagemyndigheden, og en repræsentant for personalekontoret. På dette møde blev en kopi af sagsøgerens bedømmelsesrapport udleveret til sidstnævnte. Sagsøgeren anførte over for de ovennævnte personer, at hun ville anfægte bedømmelsesrapporten, eftersom hun ikke var enig i rapportens indhold.
- 4 Den 28. april 2014 indgav sagsøgeren en klage over bedømmelsesrapporten til chefen for personalekontoret. Med denne klage anfægtede sagsøgeren de bedømmelser, som rapporten indeholdt, samt generelt de uregelmæssigheder, der var begået i forbindelse med bedømmelsesproceduren. Ved afgørelse af 12. august 2014 meddelte chefen for Eulex Kosovo (herefter »missionschefen«) sagsøgeren, at den nævnte klage var blevet imødekommet, og at hendes bedømmelsesrapport af 14. april var blevet annulleret.
- 5 Den 1. juli 2014 fik sagsøgeren fra sin overordnede meddelelse om, at der ville blive afholdt en intern udvælgelsesprøve om stillingen som anklager, idet antallet af anklagere ifølge operationsplanen skulle reduceres, og artikel 4.3 i de almindelige operationelle procedurer om omstrukturering foreskrev, at der skulle afholdes en udvælgelsesprøve under sådanne omstændigheder. Den interne udvælgelsesprøve fandt sted i løbet af sommeren 2014 og blev efterfølgende annulleret.
- 6 I løbet af 2014 anmodede Eulex Kosovo sagsøgeren om at tage køreprøven. Sagsøgeren dumpede denne prøve tre gange i denne periode – sidste gang den 22. oktober 2014. I løbet af oktober 2014 fremsendte sagsøgeren dokumentation for sit handicap til Eulex Kosovos personalekontor. I november 2015 og februar 2016 modtog sagsøgeren yderligere anmodninger om at tage den nævnte køreprøve.
- 7 Den 24. juni 2016 fik sagsøgeren ved skrivelse fra Eulex Kosovos personalekontor meddelelse om, at en ny intern udvælgelsesprøve om stillingen som anklager skulle afholdes i juli 2016 – dvs. udvælgelsesprøve EK30077 (herefter »den interne udvælgelsesprøve i 2016«) – på grund af redueringen af antallet af ledige stillinger. I skrivelsen var det anført, at manglende deltagelse i denne udvælgelsesprøve eller utilstrækkelige resultater ville medføre, at sagsøgerens ansættelseskontrakt, der udløb den 14. november 2016, ikke ville blive forlænget.
- 8 Den 5. juli 2016 skrev sagsøgeren til Eulex Kosovos personalekontor med henblik på at blive gjort bekendt med sammensætningen af udvælgelseskomitéen for den interne udvælgelsesprøve i 2016.

- 9 Den 19. juli 2016 var sagsøgeren til samtale med udvælgelseskomitéen. Såvel før som under samtalen anfægtede hun udvælgelseskomitéens sammensætning, henset til den forhistorie, der var mellem hende og udvælgelseskomitéens formand. I perioden fra den 4. januar til slutningen af august 2014 var udvælgelseskomitéens formand nemlig i sin egenskab af chefanklager ved Eulex Kosovo sagsøgerens overordnede.
- 10 I denne periode indgav sagsøgeren en klage over den bedømmelsesrapport, som hendes overordnede havde udarbejdet og underskrevet, som medførte, at denne rapport blev annulleret (jf. præmis 4 ovenfor). Desuden indgav sagsøgeren i samme periode, den 25. august 2014, en klage over resultatet af den interne udvælgelsesprøve, som hun havde deltaget i i 2014. Sagsøgeren kritiserede bl.a., at hendes overordnede var med i den nævnte komité, i betragtning af den overordnedes involvering i klagen over sagsøgerens bedømmelsesrapport – denne klage var på daværende tidspunkt stadig under behandling – såvel som den overordnedes forudindtagetethed i forhold til sagsøgeren. Missionschefen imødekom denne klage af andre grunde på baggrund af, at to medlemmer af udvælgelseskomitéen havde samme nationalitet. Missionschefen fandt derfor, at det var ufornuddent at undersøge sagsøgerens argument vedrørende hendes overordnedes deltagelse i udvælgelseskomitéen.
- 11 Således anførte sagsøgeren få øjeblikke før samtalen med udvælgelseskomitéen for den interne udvælgelsesprøve i 2016, at den nævnte komité's sammensætning ikke opfyldte det krav om upartiskhed, der følger af bestemmelserne i de almindelige operationelle procedurer (herefter »SOP«) og operationsplanen.
- 12 Ved skrivelse af 30. september 2016 meddelte chefen for personalekontoret sagsøgeren, at hun ikke havde bestået den interne udvælgelsesprøve i 2016 (herefter »afgørelsen vedrørende den interne udvælgelsesprøve i 2016«). Ved samme skrivelse bekræftede kontorchefen over for sagsøgeren, at hendes kontrakt udløb den 14. november 2016, informerede hende om kontorchefens beslutning om ikke at forlænge hendes kontrakt og om, at hun ville få meddelelse om de nærmere vilkår i forbindelse med kontraktens ophør (herefter »afgørelsen om ikke at forlænge ansættelseskontrakten«).
- 13 Ved skrivelse af 10. oktober 2016 indgav sagsøgeren en klage til missionschefen over afgørelsen vedrørende den interne udvælgelsesprøve i 2016 og afgørelsen om ikke at forlænge hendes ansættelseskontrakt.
- 14 Ved skrivelse af 31. oktober 2016 gav missionschefen afslag på den nævnte klage, idet chefen fandt, at principperne for udvælgelse af personale ikke var blevet overtrådt. Missionschefen understregede, at der ikke kunne konstateres nogen interessekonflikt, og at sagsøgeren ikke forud for den interne udvælgelsesprøve i 2016 havde klaget over en eventuel chikane eller intimidering fra hendes overordnedes side. Missionschefen fandt, at udførelsen af en fornyet vurdering af dennes underordnede ikke udgjorde en interessekonflikt. Missionschefen tilføjede, at det fulgte af bilag 13 til operationsplanen, at chefen for Eulex Kosovos udøvende myndighed og chefanklageren for Eulex Kosovo skulle være medlemmer af udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøver, og at denne komité skulle være den samme for alle kandidater.
- 15 Den 1. november 2016 sendte sagsøgeren en e-mail til missionschefen, hvori hun anmodede om indledning af den voldgiftsprocedure, der var fastsat i artikel 20, stk. 2, i den kontrakt, sagsøgeren havde indgået med Eulex Kosovo. Der blev givet afslag på denne anmodning den 14. november 2016 – samme dag, som sagsøgerens ansættelseskontrakt udløb.

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 16 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 25. april 2017 har sagsøgeren anlagt nærværende søgsmål. Sagsøgeren har derudover anmodet om anonymitet, hvilket Retten har efterkommet ved afgørelse af 19. september 2017.

- 17 Sagsøgeren har i stævningen i det væsentlige nedlagt følgende påstande:
- Det fastslås, at Eulex Kosovo for det første har tilsidesat sine kontraktlige forpligtelser i forbindelse med opfyldelse af kontrakten og ved anvendelsen af operationsplanen og operationskonceptet (CONOPS), SOP'erne om Omstrukturering og SOP'erne om Personaleudvælgelse og for det andet har tilsidesat »de kontraktlige principper om rimelighed og god tro«; desuden tilpligtes Eulex Kosovo at betale skadeserstatning.
 - Det fastslås, at Eulex Kosovo har tilsidesat sine ikke-kontraktlige forpligtelser, og Eulex Kosovo tilpligtes at betale skadeserstatning.
 - Afgørelsen vedrørende den interne udvælgelsesprøve i 2016 og afgørelsen om ikke at forlænge sagsøgerens ansættelseskontrakt (herefter under ét »de anfægtede afgørelser«) annulleres.
 - Eulex Kosovo tilpligtes at betale sagsøgeren dels – for det lidte økonomiske tab – et beløb svarende til den ikke-betalte løn, der udgør 19 måneders nettoløn med tillæg af tilpasninger af dagpenge og lønforhøjelser, dels – for det lidte ikke-økonomiske tab – et beløb på 50 000 EUR på grund af Eulex Kosovos »ulovlige handlinger og afgørelser«.
 - Eulex Kosovo tilpligtes at betale sagsomkostningerne med tillæg af 8% i renter.
- 18 Ved særskilt dokument indleveret til Rettens Justitskontor den 24. august 2017 har Eulex Kosovo fremsat en formalitetsindsigelse i medfør af artikel 130, stk. 1 og 7, i Rettens procesreglement.
- 19 Eulex Kosovo har i formalitetsindsigelsen nedlagt følgende påstande:
- Sagen afvises.
 - Sagsøgeren tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- 20 Sagsøgeren har fremsat sine synspunkter vedrørende denne formalitetsindsigelse den 20. oktober 2017.
- 21 I bemærkningerne til indsigelsen om sagens afvisning har sagsøgeren i det væsentlige nedlagt påstand om, at Retten fremmer sagen til påkendelse i realiteten.

Retlige bemærkninger

- 22 I henhold til procesreglementets artikel 126 kan Retten, når det er åbenbart, at den ikke har kompetence til at behandle en sag, eller at sagen må afvises eller er åbenbart ugrundet, på forslag fra den refererende dommer til enhver tid beslutte at træffe afgørelse ved begrundet kendelse uden at fortsætte sagens behandling.
- 23 I det foreliggende tilfælde finder Retten, at sagsakterne giver tilstrækkeligt grundlag for, at den kan træffe afgørelse uden at fortsætte sagens behandling.

Tvistens genstand

- 24 Det bemærkes, at en stævning ifølge artikel 21, stk. 1, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, der i medfør af samme statuts artikel 53, stk. 1, og procesreglements artikel 76, litra d) og e), finder anvendelse på rettergangsmåden ved Retten, skal angive søgsmålets genstand, de anbringender og argumenter, der gøres gældende af sagsøgeren, samt en kortfattet fremstilling af disse anbringender og påstande. Disse angivelser skal være tilstrækkelig klare og præcise til, at sagsøgte kan tilrettelægge sit

forsvar, og til, at Retten i givet fald på det foreliggende grundlag kan tage stilling til sagen. Af retssikkerheds- og retsplejehensyn er det en forudsætning for, at en sag kan antages til realitetsbehandling, at de væsentligste faktiske og retlige omstændigheder, som søgsmålet støttes på, fremgår af selve stævningen, eventuelt kortfattet, men dog på en sammenhængende og forståelig måde (jf. kendelse af 27.3.2017, Frank mod Kommissionen, T-603/15, ikke trykt i Sml., EU:T:2017:228, præmis 37 og 38 og den deri nævnte retspraksis).

- 25 Hvad nærmere bestemt angår parternes påstande må det fremhæves, at det er disse påstande, der fastlægger sagens genstand. Det må derfor kræves, at parterne klart og utvetydigt har præciseret deres påstande (jf. kendelse af 27.3.2017, Frank mod Kommissionen, T-603/15, ikke trykt i Sml., EU:T:2017:228, præmis 39 og den deri nævnte retspraksis).
- 26 I øvrigt gælder, at i tilfælde, hvor sagsøgeren ikke har gjort noget anbringende gældende til støtte for en påstand, er den i procesreglements artikel 76, litra d), foreskrevne betingelse, hvorefter stævningen skal indeholde en kort fremstilling af søgsmålsgrundene, ikke opfyldt (dom af 12.4.2013, Koda mod Kommissionen, T-425/08, ikke trykt i Sml., EU:T:2013:183, præmis 71, og af 16.9.2013, Dornbracht mod Kommissionen, T-386/10, EU:T:2013:450, præmis 44).
- 27 Endelig tilkommer det sagsøgeren at udpege retsgrundlaget for sit søgsmål og ikke Unionens retsinstanser selv at vælge det mest korrekte retsgrundlag (jf. dom af 9.11.2016, Trivisio Prototyping mod Kommissionen, T-184/15, ikke trykt i Sml., EU:T:2016:652, præmis 41 og den deri nævnte retspraksis).
- 28 Hvad i det foreliggende tilfælde angår de i nærværende sag nedlagte påstande skal det bemærkes, at de gengives to gange i stævningen – i begyndelsen og slutningen af denne. Imidlertid er disse påstande ikke formuleret identisk.
- 29 Hvad derefter angår de anbringender og argumenter, der påberåbes til støtte for søgsmålet, skal det påpeges, at stævningen formelt set er struktureret i to dele – dvs. en påstand »i henhold til artikel 272 TEUF« og en påstand i henhold til »artikel 340 TEUF«. Den første del, der vedrører påstanden støttet på »artikel 272 TEUF«, omfatter fem anbringender. Den anden del, der vedrører påstanden støttet på »artikel 340 TEUF«, omfatter tre dele, der i det væsentlige indeholder to anbringender om Den Europæiske Unions ansvar i og uden for kontraktforhold. Imidlertid anføres det ikke i stævningen, hvilket anbringende der er fremsat til støtte for hvilken påstand.
- 30 Det må følgelig fastslås, at sagsøgeren – på trods af stævningens meget uklare struktur og formulering – i realiteten for det første har nedlagt påstand om annullation af de anfægtede afgørelser (den tredje påstand), for det andet påstand om, at Retten fastslår, at Eulex Kosovo har tilsidesat sine kontraktlige og ikke-kontraktlige forpligtelser (den første påstand), for det tredje påstand om, at Retten fastslår, at Eulex Kosovo har tilsidesat sine ikke-kontraktlige forpligtelser (den anden påstand), og for det fjerde påstand om erstatning for dels det økonomiske tab, der er lidt som følge af de anfægtede afgørelser, dels det ikke-økonomiske tab som følge af Eulex Kosovos »ulovlige handlinger og afgørelser« (den fjerde påstand).

Den tredje påstand om annullation af de anfægtede afgørelser

- 31 Med den tredje påstand har sagsøgeren i det væsentlige nedlagt påstand om, at de anfægtede afgørelser annulleres – dvs. afgørelsen vedrørende den interne udvælgelsesprøve i 2016 og afgørelsen om ikke at forlænge ansættelseskontrakten.
- 32 Det bemærkes, at sagsøgeren har nedlagt den tredje påstand om annullation på grundlag af »artikel 272 TEUF«. Til støtte for denne påstand har sagsøgeren fremsat fem anbringender, hvoraf det første vedrører proceduremæssige uregelmæssigheder i forbindelse med den interne udvælgelsesprøve i

2016, det andet anbringende formanden for udvælgelseskomitéens interessekonflikt, manglende vigen af sit sæde og magtmisbrug, det tredje anbringende tilsidesættelse af princippet om upartiskhed og af sagsøgerens ret til god forvaltning, det fjerde anbringende tilsidesættelse af sagsøgerens ret til sunde, sikre og værdige arbejdsforhold såvel som tilsidesættelse af kravene i indkaldelsen af ansøgninger i 2014 samt af retten til god forvaltning, og det femte anbringende tilsidesættelse af retten til retfærdige og rimelige arbejdsforhold.

- 33 Hvad i denne forbindelse angår det fjerde og det femte anbringende har sagsøgeren foreholdt Eulex Kosovo, at den dels begik ulovligheder i forbindelse med bedømmelsen af sagsøgerens evne til at køre bil og i forbindelse med, hvordan hun skulle være blevet behandlet som følge af sit handicap, dels en tilsidesættelse af retten til retfærdige og rimelige arbejdsforhold. Det skal imidlertid bemærkes, at disse beskyldninger hverken har nogen direkte forbindelse til de anfægtede afgørelser eller den tredje påstand, der tilsigter at anfægte lovligheden af disse afgørelser. Beskyldningerne må derfor undersøges inden for rammerne af deres forbindelse til den første og den anden påstand.
- 34 Hvad angår det første, det andet og det tredje anbringende søger sagsøgeren i det væsentlige at anfægte afgørelsen vedrørende den interne udvælgelsesprøve i 2016 og afgørelsen om ikke at forlænge ansættelseskontrakten.
- 35 Selv om Eulex Kosovo inden for rammerne af sin formalitetsindsigelse ikke har fremsat en formalitetsindsigelse i denne forbindelse, må det først efterprøves, om de afgørelser, der er genstand for den tredje påstand, er omfattet af de regler, der regulerer det pågældende kontraktforhold, således at søgsmålet kan anses for i denne henseende at være anlagt i henhold til artikel 272 TEUF.
- 36 I denne henseende fremgår det af retspraksis, at retsakter, som er en uadskillelig del af et kontraktforhold, har kontraktmæssig karakter (jf. i denne retning kendelse af 31.8.2011, IEM mod Kommissionen, T-435/10, ikke trykt i Sml., EU:T:2011:410, præmis 30). Såfremt en akt har til formål at afføde bindende retsvirkninger, der ligger uden for det kontraktlige forhold mellem parterne, og som indebærer udøvelse af de offentligretlige beføjelser, som er tillagt den kontraherende institution i sin egenskab af administrativ myndighed, skal den nævnte akt derimod være genstand for et annulationssøgsmål i henhold til artikel 263 TEUF (jf. i denne retning dom af 9.9.2015, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro mod Kommissionen, C-506/13 P, EU:C:2015:562, præmis 20).
- 37 Det skal i den foreliggende sag bemærkes, at ansættelseskontraktens artikel 21 – for så vidt angår de tre sidste kontrakter, der blev indgået for den anden kontraktperiode fra den 15. oktober 2014 til den 14. november 2016 – bestemte, at »[s]ager, der udspringer af eller vedrører den nærværende kontrakt, [skulle] indbringes for Den Europæiske Unions Domstol i medfør af artikel 272 [TEUF]«. Med henblik på at fastslå, om de anfægtede afgørelser har kontraktmæssig karakter eller kan adskilles fra kontrakten, skal det følgelig efterprøves, hvorvidt disse afgørelser støttes på de kontraktbestemmelser, der var gældende i den anden kontraktperiode.
- 38 Hvad i denne henseende for det første angår afgørelsen vedrørende den interne udvælgelsesprøve i 2016 skal det bemærkes, at sagsøgeren ved skrivelse af 30. september 2016 fik meddelelse om, at vedkommende havde dumpet udvælgelsesprøven.
- 39 Det må imidlertid konstateres, at en sådan afgørelse ikke er støttet på bestemmelserne i den ansættelseskontrakt, som sagsøgeren havde indgået med Eulex Kosovo, men blev truffet af medlemmerne af udvælgelseskomitéen for den interne udvælgelsesprøve i 2016.
- 40 For det første blev denne udvælgelsesprøve nemlig afholdt af Eulex Kosovo som følge af den beslutning om at reducere personalet på denne mission, der blev vedtaget efter godkendelsen den 17. juni 2016 af operationsplanen og den 20. juni 2016 af gennemførelsesplanen for Eulex Kosovo. Hvad angår operationsplanen følger det af artikel 4, stk. 4, i fælles aktion 2008/124, at denne udarbejdes af EU's Planlægningsgruppe (EUPT Kosovo), og at den er godkendt af Rådet for Den Europæiske Union.

Hvad angår gennemførelsesplanen for Eulex Kosovo, der er godkendt af den øverstbefalende for den civile operation, følger det af artikel 7, stk. 2, i fælles aktion 2008/124, at den øverstbefalende udøver kommandoen og kontrollen på strategisk niveau i forbindelse med Eulex Kosovo under politisk kontrol og strategisk ledelse af Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC) og under overordnet myndighed af den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik. Henset til disse forhold udgør beslutningen om at afholde udvælgelsesprøven i 2016 en administrativ akt, og den er ikke blevet truffet på grundlag af den ansættelseskontrakt, som sagsøgeren indgik med Eulex Kosovo.

- 41 For det andet blev afgørelsen vedrørende den interne udvælgelsesprøve i 2016 truffet af udvælgelseskomitéen i forbindelse med den ordning, der er beskrevet i præmis 40 ovenfor. Afgørelsen blev således ikke truffet på grundlag af bestemmelserne i den ansættelseskontrakt, som sagsøgeren indgik med Eulex Kosovo.
- 42 Det følger heraf, at afgørelsen vedrørende den interne udvælgelsesprøve i 2016 for det første kan adskilles fra den nævnte kontrakt og for det andet udgør en retsakt, der kan gøres til genstand for et annulationsøgsmål, for så vidt som den har til formål at afføde bindende retsvirkninger, der ligger uden for parternes kontraktforhold, og som indebærer udøvelse af de offentligretlige beføjelser, som er tillagt Eulex Kosovo i sin egenskab af administrativ myndighed (jf. i denne retning dom af 9.9.2015, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro mod Kommissionen, C-506/13 P, EU:C:2015:562, præmis 20, og kendelse af 29.9.2016, Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT mod Kommissionen, C-102/14 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2016:737, præmis 55 og 58).
- 43 Det skal i øvrigt bemærkes, at sagsøgeren til støtte for sit krav, der er fremsat i forbindelse med den tredje påstand om annullation af de anfægtede afgørelser, hverken har fremført noget anbringende, klagepunkt eller argument, der vedrører bestemmelserne i kontrakten mellem sagsøgeren og Eulex Kosovo. Tværtimod har sagsøgeren fremsat annullationsanbringender om tilsidesættelse af EU-retens bestemmelser med henblik på, at det fastslås, at de anfægtede afgørelser er behæftet med mangler, der er særligt kendetegnende for administrative akter, såsom navnlig proceduremæssige uregelmæssigheder i forbindelse med den interne udvælgelsesprøve, den ulovlige sammensætning af udvælgelseskomitéen for denne udvælgelsesprøve, den nævnte komités manglende upartiskhed samt tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik og ligebehandlingsprincippet (jf. i denne retning og analogt kendelse af 31.8.2011, IEM mod Kommissionen, T-435/10, ikke trykt i Sml., EU:T:2011:410, præmis 39).
- 44 Hvad for det andet angår afgørelsen om ikke at forlænge ansættelseskontrakten har sagsøgeren anfægtet Eulex Kosovos afgørelse om ikke at tilbyde hende en ny kontrakt.
- 45 I denne forbindelse fremgår det af sagsakterne, at den omstændighed, at sagsøgeren ikke fik tilbudt en ny kontrakt, blev begrundet med, at hun ikke bestod den interne udvælgelsesprøve i 2016. Den løbende tidsbegrænsede kontrakt bestemte i artikel 16.1, at kontraktens varighed var fra den 15. juni til den 14. november 2016. Imidlertid indeholdt denne kontrakt ikke nogen bestemmelse om, at den skulle forlænges. Det må således konstateres, at afgørelsen om at tilbyde eller ikke at tilbyde sagsøgeren en ny kontrakt ikke fulgte af bestemmelserne i kontrakten mellem sagsøgeren og Eulex Kosovo, men var baseret på en administrativ afgørelse fra Eulex Kosovos personalekontor, der drog konsekvenserne af afgørelsen vedrørende den interne udvælgelsesprøve i 2016 og af, at sagsøgeren dumpede den nævnte udvælgelsesprøve. Således har Eulex Kosovo ved vedtagelsen af denne afgørelse ikke handlet inden for rammerne af de rettigheder og forpligtelser, der udspringer af kontrakten. Afgørelsen om ikke at forlænge ansættelseskontrakten udgør således en administrativ afgørelse, som ikke kan anfægtes på grundlag af artikel 272 TEUF.

- 46 På baggrund af disse omstændigheder må det, selv om sagsøgeren udtrykkeligt har nedlagt annullationspåstandene på grundlag af »artikel 272 TEUF«, fastslås, at den tredje påstand i nærværende sag, hvorved sagsøgeren tilsigter at få de anfægtede afgørelser annulleret, skal betragtes som en annullationspåstand, der er nedlagt på grundlag af bestemmelserne i artikel 263 TEUF.
- 47 Når et annullationssøgsmål indbringes for Unionens retsinstanser på grundlag af bestemmelserne i artikel 263 TEUF, skal de efterprøve lovligheden af den anfægtede retsakt i forhold til EUF-traktaten eller enhver retsregel vedrørende traktatens anvendelse, og dermed i forhold til EU-retten. Derimod kan en sagsøger inden for rammerne af et søgsmål anlagt i henhold til artikel 272 TEUF kun foreholde den medkontraherende institution tilsidesættelser af kontraktbestemmelser eller af den ret, der finder anvendelse på kontrakten (dom af 27.9.2012, Applied Microengineering mod Kommissionen, T-387/09, EU:T:2012:501, præmis 40).
- 48 Selv hvis det antages, at et annullationssøgsmål kan anlægges mod Eulex Kosovo i henhold til artikel 263, stk. 1, TEUF, og selv hvis det antages, at Retten kan ændre kvalifikationen af grundlaget for den tredje påstand til at udgøre et annullationssøgsmål på grundlag af artikel 263 TEUF, må det understreges, at et annullationssøgsmål i henhold til artikel 263, stk. 6, TEUF skal indgives inden to måneder efter, at den anfægtede retsakt, alt efter sin art, er offentliggjort eller meddelt sagsøgeren, eller i mangel heraf senest to måneder efter, at sagsøgeren har fået kendskab til den. I henhold til procesreglementets artikel 60 skal denne frist derudover forlænges med en fast afstandsfrist på ti dage.
- 49 For det første er afgørelsen vedrørende den interne udvælgelsesprøve i 2016 imidlertid blevet meddelt sagsøgeren den 30. september 2016. Missionschefens afgørelse vedrørende den af sagsøgeren indgivne klage blev meddelt sidstnævnte den 31. oktober 2016. Under disse omstændigheder er det den 31. oktober 2016, der udgør begyndelsestidspunktet for fristen for at anlægge sag til prøvelse af afgørelsen vedrørende udvælgelsesprøven.
- 50 Hvad for det andet angår afgørelsen om ikke at forlænge ansættelseskontrakten fik sagsøgeren meddelelse herom den 30. september 2016. Idet sagsøgeren modtog et afslag på ansøgningen om voldgift den 14. november 2016, er det sidstnævnte dato, der udgør begyndelsestidspunktet for søgsmålsfristen.
- 51 Idet sagsøgeren har anlagt nærværende søgsmål den 25. april 2017, er det følgelig åbenbart, at sagsøgeren har anlagt denne sag uden overholdelse af fristen for at anfægte lovligheden af de anfægtede afgørelser.
- 52 Det følger heraf, at den tredje påstand må afvises, idet det er åbenbart, at den ikke kan antages til realitetsbehandling.

Den første og den anden påstand om, at Retten fastslår, at Eulex Kosovo har tilsidesat sine kontraktlige og ikke-kontraktlige forpligtelser

- 53 Med den første og den anden påstand har sagsøgeren anmodet Retten om at fastslå, at der er sket tilsidesættelser af kontraktlige og ikke-kontraktlige forpligtelser, som angiveligt er begået af Eulex Kosovo, med henblik på at opnå erstatning for de tab, hun har lidt.
- 54 I denne henseende søger sagsøgeren for det første, for så vidt som hun har nedlagt påstand om erstatning for det tab, hun angiveligt har lidt som følge af, at hun ikke bestod udvælgelsesprøven i 2016, og som følge af, at kontrakten ikke blev forlænget efter den 14. november 2016, i virkeligheden at opnå det samme resultat, som hun ville have opnået, hvis hun havde anlagt et annullationssøgsmål til prøvelse af de anfægtede afgørelser.

- 55 Det skal bemærkes, at det følger af fast retspraksis, at når der er en nær forbindelse mellem erstatningspåstande og annullationspåstande, der er blevet afvist, afvises erstatningspåstandene ligeledes (jf. i denne retning og analogt kendelse af 24.3.1993, Benzler mod Kommissionen, T-72/92, EU:T:1993:27, præmis 21, og af 9.6.2004, Camós Grau mod Kommissionen, T-96/03, EU:T:2004:172, præmis 44).
- 56 For så vidt som sagsøgeren for det andet har påberåbt sig tilsidesættelse af »de kontraktlige principper om rimelighed og god tro« samt retten til retfærdige og rimelige arbejdsforhold, lader hun til at henvise til argumenterne i det fjerde og det femte anbringende, der er fremført til støtte for den tredje påstand og beskrevet i præmis 32 ovenfor.
- 57 Hvad i denne forbindelse angår det fjerde anbringende har sagsøgeren hævdet, at der foreligger tilsidesættelser i forhold til bedømmelsen af hendes evne til at køre bil og den måde, hun blev behandlet på som følge af sit handicap, som tyder på, at hun har været offer for chikane. Sagsøgeren mener, at den omstændighed, at det krævedes, at hun skulle bestå en køreprøve, var i strid med indkaldelsen af ansøgninger i 2014 og meddelelsen om missionschefens afgørelse af 26. januar 2011 vedrørende et »[f]orslag om indførelsen af en bedømmelse af evnen til at køre bil«, at Eulex Kosovo herved ikke tog hensyn til hendes handicap, og at Eulex Kosovo chikanerede hende i forbindelse med køreprøven. Heraf følger det angiveligt, at Eulex Kosovo har tilsidesat sagsøgerens ret til sunde, sikre og værdige arbejdsforhold såvel som retten til god forvaltning.
- 58 Det følger af fast retspraksis, at Unionens erstatningspligt uden for kontrakt i henhold til artikel 340, stk. 2, TEUF på grund af ulovlig adfærd udvist af dens organer er undergivet en række betingelser, nemlig at institutionens kritiserede adfærd har været retsstridig, at der er indtrådt et tab, og at der er årsagsforbindelse mellem den ulovlige adfærd og det påståede tab. Da disse tre betingelser er kumulative, er det tilstrækkeligt, at en af dem ikke er opfyldt, for at sagsøgte må frifindes (jf. i denne retning dom af 15.1.2015, Ziegler og Ziegler Relocation mod Kommissionen, T-539/12 og T-150/13, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:15, præmis 59 og 60, og kendelse af 1.2.2018, Collins mod Parlamentet, T-919/16, ikke trykt i Sml., EU:T:2018:58, præmis 43).
- 59 Hvad angår betingelsen om, at der er indtrådt et tab, bemærkes, at Unionen kun kan ifalde et ansvar, hvis sagsøgeren rent faktisk har lidt et »faktisk og reelt« tab. I denne forbindelse påhviler det sagsøgeren at føre afgørende bevis ved Unionens retsinstanser for både tabets indtræden og omfang (jf. dom af 16.7.2009, SELEX Sistemi Integrati mod Kommissionen, C-481/07 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2009:461, præmis 36 og den deri nævnte retspraksis, og af 8.11.2011, Idromacchine m.fl. mod Kommissionen, T-88/09, EU:T:2011:641, præmis 25 og den deri nævnte retspraksis).
- 60 I den foreliggende sag bemærkes, at stævningen ikke indeholder nogen oplysninger, der gør det muligt for Retten at identificere karakteren og størrelsen af det tab, sagsøgeren hævder at have lidt som følge af, at hun tog køreprøverne. Sagsøgeren har nemlig ikke klart, utvetydigt, sammenhængende og forståeligt identificeret de forhold, som udgør det angivelige tab.
- 61 For så vidt angår betingelsen om årsagsforbindelse fremgår det af fast retspraksis, at denne betingelse, som er fastsat i artikel 340, stk. 2, TEUF, vedrører tilstedeværelsen af en tilstrækkelig direkte årsagsforbindelse mellem institutionernes adfærd og tabet (dom af 18.3.2010, Trubowest Handel og Makarov mod Rådet og Kommissionen, C-419/08 P, EU:C:2010:147, præmis 53, og af 14.12.2005, Beamglow mod Parlament m.fl., T-383/00, EU:T:2005:453, præmis 193; jf. ligeledes i denne retning dom af 4.10.1979, Dumortier m.fl. mod Rådet, 64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 og 45/79, EU:C:1979:223, præmis 21). Det påhviler sagsøgeren at føre bevis for årsagsforbindelsen mellem den påberåbte adfærd og det påståede tab (jf. dom af 30.9.1998, Coldiretti m.fl. mod Rådet og Kommissionen, T-149/96, EU:T:1998:228, præmis 101 og den deri nævnte retspraksis).

- 62 Det skal imidlertid fastslås, at stævningen – navnlig afsnit VIII D, der indeholder det fjerde anbringende – ikke indeholder nogen oplysninger i denne henseende. I forbindelse med den del, der vedrører betingelserne for at ifalde ansvar uden for kontraktforhold, begrænser sagsøgeren sig til at hævde, at »der er en direkte og sikker årsagsforbindelse mellem disse afgørelser og ulovlige retsakter og det lidte tab«, uden dog at forklare, hvad denne forbindelse består i, og uden at fremlægge det mindste bevis.
- 63 Under disse omstændigheder må det fastslås, at årsagsforbindelsen mellem den påberåbte adfærd og det angivelige tab tydeligvis mangler. Følgelig er det fjerde anbringende ikke behørigt underbygget, for så vidt som det omhandler Eulex Kosovos ansvar uden for kontraktforhold.
- 64 Hvad angår Eulex Kosovos ansvar i kontraktforhold må det, for så vidt angår det fjerde anbringende vedrørende sagsøgerens pligt til at bestå en køreprøve og den angivelige chikane, der fulgte heraf – selv hvis det antages, at Retten har kompetence til at tage stilling til de faktiske omstændigheder, som indtrådte i den første kontraktperiode – bemærkes, at den indkaldelse af ansøgninger til stillingen som anklager, som sagsøgeren indgav sin ansøgning til, præciserede, at de udvalgte ansøgere skulle have gyldigt kørekort og være i stand til at køre et firhjulstruktet motorkøretøj. Følgelig var disse betingelser en del af sagsøgerens ansættelseskontrakt, og hun kan ikke gøre gældende, at Eulex Kosovo tilsidesatte sine kontraktlige forpligtelser for så vidt angår kravet om at bestå en køreprøve.
- 65 For så vidt angår det femte anbringende har sagsøgeren påberåbt sig tilsidesættelsen af retten til retfærdige og rimelige arbejdsforhold som fastsat i artikel 31 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Herom har sagsøgeren anført følgende:
- »[I den periode hun var beskæftiget ved Eulex Kosovo:]
- 1) [v]ar hendes erhvervsmæssige erfaring] genstand for kommentarer mellem hendes direkte overordnede og andre anklagere og blev åbent draget i tvivl ved flere lejligheder i overværelse af andre anklagere, der nogle gange ikke var kvalificerede
 - 2) [svarede] de sager, [hun fik] tildelt [...], ikke til, hvor erfaren hun var
 - 3) [blev] al den anerkendelse, hun fik fra de andre, bagatelliseret af [hendes overordnede]
 - 4) [blev] det arbejde, hun udførte, ikke anerkendt på passende vis
 - 5) [afspejlede] bedømmelsesrapporterne vedrørende hendes indsats ikke objektivt hendes indsats
 - 6) [blev] hun aldrig udpeget til fungerede direktør, når direktøren var fraværende fra missionen [...]
 - 7) [blev] hun aldrig udpeget til at sidde med på et udvælgelsespanel, selv om hun blev foreslået af sine kolleger, hver gang der søgtes frivillige.«
- 66 Sagsøgeren mener, at disse forhold »fornærmede« og »ydmygede« hende, og »udgjorde en uretfærdig behandling i strid med hendes ret til retfærdige og rimelige arbejdsforhold«.
- 67 Det må imidlertid konstateres, at sagsøgeren ikke har fremlagt noget som helst bevis til støtte for sine argumenter.
- 68 Selv hvis det antages, at Retten skulle have kompetence til at tage stilling til de faktiske omstændigheder, som indtrådte i den første kontraktperiode, er det fjerde og det femte anbringende ikke underbygget.

69 Følgelig skal den første og den anden påstand forkastes, idet de delvist åbenlyst ikke kan antages til realitetsbehandling, delvist er åbenbart ugrundede.

Den fjerde påstand om, at Eulex Kosovo tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for det tab, hun angiveligt har lidt

70 For det første er sagsøgeren af den opfattelse, at de ulovligheder, som Eulex Kosovo begik i forbindelse med proceduren for udvælgelsesprøven i 2016, forvoldte hende et tab på grund af afgørelsen om ikke at forlænge hendes kontrakt. Sagsøgeren har i denne forbindelse nedlagt påstand for Retten om, at Eulex Kosovo i medfør af artikel 340 TEUF tilpligtes at betale erstatning for det økonomiske tab. Derudover mener sagsøgeren, at afgørelsen vedrørende udvælgelsesprøven i 2016 ligeledes udgør en ikke-økonomisk skade som følge af den begrundelse om den utilstrækkelige præstation, der blev anført i forbindelse med samtalen.

71 Det skal i denne henseende som anført i præmis 55 ovenfor bemærkes, at når der er en nær forbindelse mellem erstatningspåstande og annullationspåstande, der er blevet afvist, afvises erstatningspåstandene ligeledes.

72 I den foreliggende sag søger sagsøgeren, idet hun har nedlagt påstand om erstatning for det økonomiske eller ikke-økonomiske tab, hun angiveligt har lidt som følge af, at hun ikke bestod udvælgelsesprøven i 2016, og som følge af, at kontrakten ikke blev forlænget efter den 14. november 2016, at opnå det samme resultat, som hun ville have opnået, hvis hun havde anlagt annullationssøgsmål til prøvelse af de anfægtede afgørelser. Følgelig er erstatningspåstandene nært forbundet med annullationspåstandene. Som det imidlertid fremgår af præmis 35-51 ovenfor, er det åbenbart, at den tredje påstand, for så vidt som den vedrører annullation af de anfægtede afgørelser, ikke kan antages til realitetsbehandling.

73 Følgelig kan erstatningspåstanden vedrørende betaling af erstatning for det økonomiske eller ikke-økonomiske tab som følge af den dumpede udvælgelsesprøve i 2016 og som følge af, at kontrakten ikke blev forlænget efter den 14. november 2016, ikke antages til realitetsbehandling.

74 For det andet har sagsøgeren i den del af stævningen, der vedrører ansvaret uden for kontraktforhold på grundlag af artikel 340, stk. 2, TEUF, gjort gældende, at hun har lidt et ikke-økonomisk tab som følge af Eulex Kosovos »ulovlige handlinger og afgørelser«. Sagsøgeren har nærmere bestemt hævdet, at »[Eulex Kosovos] ulovlige handlinger og afgørelser – navnlig dem, der var objektivt fornærmende og ydmygende for sagsøgeren – har skadet hendes værdighed, hvilket hun har ret til erstatning for«, at »[d]isse også har haft en betydelig indvirkning på sagsøgerens integritet og faglige omdømme samt på hendes karrieremuligheder«, og at »[d]et ikke-økonomiske tab også følger af virkningerne af afgørelsen om ikke at udvælge hende til en stilling som anklager med den begrundelse, at hun angiveligt præsterede dårligt til samtalen«.

75 Således som det konstateres i præmis 67 ovenfor, skal det imidlertid fastslås, at sagsøgeren ikke har fremlagt noget som helst bevis til støtte for sine anbringender. Hun har begrænset sig til at fremføre blotte udsagn, der både mangler præcise henvisninger til de regler, der angiveligt er overtrådt, og henvisninger til faktiske omstændigheder til støtte for det, hun hævder.

76 Følgelig må den fjerde påstand forkastes, idet de er åbenbart retligt ugrundet.

77 Det fremgår af samtlige de ovenfor anførte betragtninger, uden at det findes nødvendigt at tage stilling til den af Eulex Kosovo fremsatte formalitetsindsigelse, at søgsmålet ikke kan tages til følge, idet det er åbenbart, at det delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er retligt ugrundet.

Sagsomkostninger

- 78 I henhold til procesreglementets artikel 134, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom.
- 79 Da sagsøgeren har tabt sagen, bør det pålægges denne at betale sagsomkostningerne i overensstemmelse med Eulex Kosovos påstand herom.

På grundlag af disse præmisser

bestemmer

RET TEN (Niende Afdeling):

- 1) **Eulex Kosovo frifindes.**
- 2) **SC betaler sagsomkostningerne.**

Således bestemt i Luxembourg den 19. september 2018.

E. Coulon
Justitssekretær

S. Gervasoni
Afdelingsformand